

Komentář k evangelium: bohatí před Bohem

Komentář k 18. neděli v mezidobí (cyklus C). „Strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduji!“ Hmotné bohatství i bohatství ducha by nás neměly odvádět od Boha. Naopak, mají nás vést ke službě a lásce k bližním.

01.08.2025

Evangelium (Lk 12,13–21)

Někdo ze zástupu požádal Ježíše:
"Mistře, řekni mému bratrovi, aby se
rozdělil se mnou o dědictví!"

Odpověděl mu: "Člověče, kdo mě
ustanovil nad vámi soudcem nebo
rozhodcem?"

Potom jim řekl: "Dejte si pozor a
chraňte se před každou chamtivostí.
Neboť i když má někdo nadbytek,
jeho život není zajištěn tím, co má."

Pověděl jim toto podobenství:
"Jednomu bohatému člověku se na
poli hojně urodilo. Uvažoval tedy
sám pro sebe: 'Co mám udělat? Vždyť
už nemám, kam svou úrodu uložit!
Tohle udělám,' řekl si 'strhnu své
stodoly, vystavím větší a tam složím
všechno své obilí i své zásoby. Pak si

mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduji!‘

Bůh však mu řekl: 'Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?'

Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem."

Komentář

Evangelium vypráví, že když Ježíš jednou kázal, někdo z davu ho požádal, aby přiměl svého bratra rozdělit se s ním o dědictví. Namísto toho, aby této žádosti vyhověl, jak činil v mnoha jiných případech, Ježíš přítomné varuje před nebezpečím chamtivosti a touhy po jistotě založené na majetcích.

Na první pohled se zdá spravedlivé, že člověk žádá svého bratra o podíl

na dědictví. Neznáme však
podrobnosti rodinného sporu, který
vychází na světlo. Z prozíravé
Ježíšovy odpovědi, jenž ví, co je v
každém srdci (srov. Jan 2,25), však
plyne, že prosba, která mu byla
předložena, není čestná. Zaprvé
proto, že se po něm žádá, aby
rozhodoval spor o majetek, k němuž
zákon již stanoví vlastní soudce.
Svatý Ambrož vysvětluje, že Ježíš
svým odmítnutím dává najevo, že
nechce být „rozhodcem lidských
majetků, nýbrž lidských zásluh“[1].
Ježíš však také ví, že tato žádost
vychází z chamtivosti, a proto
všechny přítomné vyzývá, aby se jí
varovali, neboť ani touha po majetku,
ani jeho vlastnění nezaručují
nejvyšší dobro života. Jak vysvětluje
papež František, „chamtivost je první
stupeň, otevírá dveře; pak přichází
marnivost — považovat se za
důležitého, za mocného — a nakonec
pýcha. A z toho vycházejí všechny
neřesti, všechny: jsou odstupňované,

ale první je chamtivost, touha uctívat a hromadit majetek. Přesně v tom spočívá každodenní úsilí: jak dobře spravovat pozemský majetek, aby byl zaměřen k nebi a stal se nebeským bohatstvím.“ A právě k tomu směřuje křesťanská ctnost chudoby, která — jak napsal svatý Josemaría — „nespočívá v tom, že nic nemáme, nýbrž v odpoutanosti: v dobrovolném zřeknutí se panství nad věcmi“[2].

Při letmém čtení podobenství, jímž Ježíš podává příklad své nauky, by se mohlo zdát, že hlavní postava nejedná špatně: jestliže byla sklizeň hojná, proč si ji řádně neuchovat a neužít? Mnozí Církevní otcové na tuto otázku odpovídají obdobně jako sv. Augustin...: „Přebytek bohatých je to, co je potřebné pro chudé. A kdo vlastní nadbytečné, vlastní to, co náleží druhým.“[3]. Lidská touha po jistotě nás vede k tomu, že shromažďujeme a ukládáme věci a

majetek „pro jistotu“, ale ve skutečnosti je často ani nevyužíváme. Jsou to dobra, ze kterých by mohli mít užitek jiní — totiž ti, kdo trpí skutečnou nouzí, nikoli pouze možnou či domnělou. Ve stodolách bohatých zůstávají statky, z nichž chudí nemají užitek. Když však ti, kdo byli obdařeni bohatstvím, v něm rozpoznají prostředek ke službě druhým, osvojují si životní postoj chudoby a odpoutanosti.

Zároveň je třeba připomenout, že Ježíš nazývá postavu z podobenství „bláznem“, protože vložila svou naději do hromadění majetku právě v den, kdy měla opustit tento svět. Varuje nás tím před falešnou jistotou v materiálních věcech, jako by měly zajistit dlouhý život. Ježíš do podobenství vnáší téma smrti. Je přirozené přát si jistou pohodu a blahobyt pro svou rodinu; ale musíme se vyvarovat pošetilosti, že bychom vkládali základy své naděje

a štěstí do materiálních statků. Skutečnost, že mnohé slavné a majetné osoby žily přesto tragické životy, by nás měla varovat. Jak vysvětloval Benedikt XVI., „v této 18. neděli v mezidobí nás Boží slovo vybízí k zamyšlení nad tím, jaký má být náš vztah k hmotným statkům. Bohatství, ačkoli je samo o sobě dobrem, nesmí být považováno za dobro absolutní. Především nezaručuje spásu; ba co víc, může ji uvést ve vážné nebezpečí. Na dnešní stránce evangelia Ježíš své posluchače přesně před tímto nebezpečím varuje. Je moudrostí a ctností nepoutat své srdce k statkům (dobrům) tohoto světa, protože všechno pomíjí, vše může náhle skončit. Pro křesťany je opravdovým pokladem, který máme bez přestání hledat „to, co pochází shůry, kde Kristus sedí po pravici Boží“[4].

Pablo M. Edo

[1] Svatý Ambrož, Catena aurea, ad locum.

[2] Svatý Josemaría, Cesta, č. 632.

[3] Svatý Augustin, Komentář k žalmu 147.

[4] Benedikt XVI., Anděl Páně, 5. srpna 2007.

Pablo M. Edo / Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-bohati-pred-
bohem/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-bohati-pred-bohem/) (01.04.2026)